

Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον τοὺς κοινωνοῦντας
ἀλλήλοις ἐν τοσοῦτοις

εἶναι οὕτως πλεονέκτας ἐν τοῖς χρήμασιν,

καὶ μὴ διατηρεῖν τὴν αὐτὴν ἰσονομίαν;

Ὁ γὰρ θάνατος ἀπάγει μὲν τῆς
ἀπολαύσεως,

ἄγει δὲ πρὸς τὰς εὐθύνas.

Ἵνα μὴ γένηται οὖν τοῦτο,

χρησώμεθα τῇ ἐλεημοσύνῃ πολλῇ.

Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ βασίλισσα τῶν ἀρετῶν,

ἢ καὶ ἐξαιρήσεται ἡμᾶς τῆς τιμωρίας.

Πῶς, λοιπὸν, δὲν εἶναι παράλογο αὐτοὶ που συμμετέχουν
(μοιράζονται) ἀπὸ κοινού με τοὺς ἄλλους
σε τόσα πολλὰ,

να εἶναι τόσο πλεονέκτες στα χρήματα,

καὶ / ὥστε να μὴ διατηροῦν τὴν ἴδια ἰσονομία;

Γιατί ο θάνατος (μας) απομακρύνει ἀπὸ τὴν ἀπόλαυση

καὶ (μας) οδηγεῖ στις εὐθύνες / στὴν τιμωρία.

Για να μὴ γίνεῖ λοιπὸν αὐτό,

ας εφαρμόσουμε τὴν ἐλεημοσύνη σε μεγάλο βαθμό.

Γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν ἀρετῶν,

ἡ ὁποία καὶ θα ἀπαλλάξει ἐμᾶς ἀπὸ τὴν τιμωρία.

Ποιήσωμεν δὴ τὰ περιττὰ χρήσιμα,
προέμενοι τὸν πολὺν πλοῦτον,
καὶ ὁ Θεὸς μεταδώσει ἡμῖν συγγνώμης
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,
κἄν ὦμεν πεπλημμεληκότες μυρία.

Ἄς κάνουμε, λοιπόν, τα περιττά χρήσιμα,
αφού παραμερίσουμε τον πολύ πλούτο,
και ο Θεός θα δώσει σε μας συγγνώμη / θα μας συγχωρήσει
την ημέρα της κρίσεως,
(ακόμη) κι αν έχουμε διαπράξει μυριάδες παραπτώματα.